

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

3. De emolumentis crebræ confessionis. Thema. Si confiteamur peccata nostra, Deus fidelis est & justus, utremittat nobis peccata nostra. 1. Joan.
1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

gestatem cito propitiat, dummodo debito modo fiat. Cui S. Ambrosius ad stipulatur dicens: *Confessio à morte liberat, aperit paradysum, spem salutis tribuit: quia non meretur justificari, qui in vita sua noluerit confiteri.* His igitur animati & excitati, magnâ diligentia & preparatione hoc Sacramentum frequentemus, & prastantissimos hosce fructus reportabimus.

Quapropter, Charissimi, quotiescunque, hebdomadibus singulis, aut festivis diebus ad pœnitentiæ tribunal

accedimus, hoc funiculo triplici arctè nos Deo uniamus. Contritionem sinceram ex amore Dei, super omnia dilecti, eliciamus. Confessionem exactè, cum dictis conditionibus, peragamus. Satisfactionem quoque præscriptam, promptè alacriter, mox impleamus. Hâc ratione & peccatorum nostrorum remissionem, & animæ munditiem, & mentis decorem ac pulchritudinem; & à confusione liberationem, & perpetuam regni celestis gloriam nanciscemur.

EXHORTATIO III. IN REGULAM VI. SUMMARIJ, Ostendit Confessionis hebdomadariæ causas & fructus.

T H E M A.

Si confiteamur peccata nostra, Deus fidelis est & iustus, ut remittat nobis peccata nostra & emundet nos ab omni iniquitate. 1. Joan. 1. 9.

Alterum puritatis conscientia conservanda antidotum, in Regula 6. à S. Patre præscriptum, & ex homologes hebdomadaria, qua per cor piscis, suavis Raphaelis Archangeli, à Tobia asservatum, adumbratur. Dum enim Tobias interrogaret: *Obsecro te Azaria Frater, ut dicas mihi, quod remedium habe-*

bunt ista, qua de pisce servare iussisti? Et respondens Angelus dixit: Coram eius particulam, si super carbones ponas, fumus eius exiricat omne genus dæmoniorum, ita ut ultra non accedant. Tob. 6. Atque ita profus evenit; Tobia enim Saræ cubiculum ingresso, ac partem piscis igni imponente, atque in oratione sese prosterente, fugatum est dæmonium, ita ut deinceps nunquam reverterit. Pari ratione, dum nos per veram contritionem, & emendationis propositum, cor nostrum quasi

1.
Causa &
fructus
hebetioris

quasi in duas partes dissectum igni charitatis in Deum, imponimus, & generali exhomologesi peccata debite expiamus; Diabolus fugatur; & si peccata quaedam repullulantia, & insinuantia sese reliquias, quot hebdomadibus, amputemus & evacuemus, diabolus nunquam redit; ut experimenti ipsi didicistis: Deo enim cor iam occupante, sanctorumque Angelorum custodia illud circumvallante, hostis locum in eo non reperit, licet tanquam Leo rugiens circumeat, portam indagans, per quam denuo intret, ut hominem devoret.

Quare causas prescriptae exhomologeseos hebdomadarum, & fructus multiplices exhortatione presente explicabimus, ut ea magno cum fructu utamur.

1. Exhomologeseos de tota vita, sub ingressum Societatis instituenda, causam, superius insinuavimus esse; ut scilicet peccatis nostris omnibus, in unum quodammodo cumulum coniectis, ac simul in conspectu positis, majore & intimiore doloris ac detestationis sensu feriamur. Annuz vero causam esse asseruimus, ut Oeconomorum, mercatorum, quastorum more, quot annis rationes nostras rite perficiamus, meliusque coram supremo Judice in hora mortis subsistamus. At quanam, obsecro, causa exhomologeseos hebdomadarum? S. Patriarcha nullam quidem assignat; haud tamen difficulter eam augurabimur: nam

1. *Causa & fructus exhomologeseos*
I. Ut efficax foret contra relapsum in peccata seculi alexipharmacum. Quemadmodum enim, morbo depul-

so, remanent ejus reliquiae, pravæque in membris dispositiones, quae nisi contrariis evacuentur medicamentis, agritudine facile revocant: ita in Tyronibus recentere mundo, in portum religionis, appulsis, remanent habitus vitiorum, actibus multis generati; qui nisi per exhomologesin, similiæque media curentur, facile in pristina peccata relabuntur. *Confessio*, inquit S. Isidorus L. 1. c. 12. *sanat, confessio justificat, confessio peccatis veniam donat. Omnis spes in confessione consistit.* Neque hoc alexipharmacum magno stat pretio, nec vitæ dolore cruciatur; sed expeditum est & facile. *Num oper*, interrogat S. Chrysostomus Hom. 10. in cap. 4 Gen. *aliqua stana hic expendenda? num via proluxa eundem est? num dolorem & cruciatu affere hac medicina? Absque sumptu & cruciatu est presens pharmacum, in pristina firmitatis valetudinem restituens.* Sicut ergo antidota & pharmaca preservative crebra, morbo reditum precludunt; & sicut scarificatio menstrua aut hebdomadaria, noxios paulatim & successivè humores & sanguinem extrahit, atque ad servandam sanitatem corporis multum juvat: ita exhomologeseos hebdomadaria non minus ad animæ salutem conducit.

2. Ut fons esset, cujus aqua limpidissima, sordes quotidiano usu, adherentes, & maculas quotidianas identidem ablueremus: Sacramentum enim penitentiae, est fons ille per Zachariam prophetam Ecclesiae promissus c. 13. *Fons patens habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris.*

B b 3 . Quem-

Quemadmodum igitur indusia, mappe & similia ab iis, qui paulò honestioris conditionis sunt, singulis hebdomadis mundantur atque lavantur: sed & domus eorum frequenter purgantur: ita multò magis, hæc cura animæ per confessionem peccatorum, quot hebdomadibus, exhibenda est, ne eandem corpore viliorẽ existimare putemur. Et licet levia solùm peccata committamus, quæ veluti molitores, in mundi hujus molendino versantes, farinam ejusque pulvisculos penitus devitare nequimus; sæpe nihilominus ad pulveres hocce discutiendos, animæque vestem mundandam scopæ fetæ sunt adhibendæ. Sicut enim navis sentina sæpius exhauritur, ne navem aquis stillatim intrantibus, nimiumque excrescentibus, demergat: ita & animæ sentina quavis hebdomadè & sæpius exhaurienda est, ne suâ multitudinẽ, peccata licet levia navem demergant; id est damnationi æternæ obnoxios reddant.

3. Ut inquietudinum & perplexitatum esset remedium. Nam ut dicit Sapiens Proverb. 28. 13. *Qui abscondit scelera sua non dirigitur: qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur.* Veluti coma, quæ non frequenter peccitur, usque ad eò implicatur, ut vix, aut certè non absque ingenti labore & dolore extricari valeat: ita & conscientia, quæ non frequenter per confessionem peccitur, intricata valde efficitur; nec sine magno labore purgari, ordinari & tranquillari potest. In crebrâ autem exhomologesi arbitri con-

scientiæ, prudentiæ & charitatis, penitentis animum, dissolutis nodis, explicat ac tranquillat. Teste S. Gregorio hom. 40. in Evang. *Sicut canum lingua, dum vulnus lingit, curat, ita Deiores sancti, dum in confessione nos instruunt, quasi vulnus mentis per linguam suam curant.* In animâ autem hæc ratione curatâ, ac pacatâ, locum non reperiunt Cacodæmonis fraudes & laquei, nec fallacia ejus ac sophismata. Sicut enim araneus vitat cubacula divitum, eò quòd sæpe purgantur, scopisq; pulveres & telæ detergentur: ita & Diabolus, dum cernit tentationes suas frequenti cõfessione dissipari, fugit illos religiosos, qui hebdomadatim peccata expiant. Ex quibus omnibus rectè inferimus, quàm providè, sapienterque S. Fundator noster filiis suis hebdomadariam exhomologesi mandavit.

II. Prædictis accedunt plures alii fructus nobilissimi, quos ex confessione hebdomadaria ac crebriore percipimus: nam

1. Sacramentum penitentiae est fons aquæ salientis in vitam æternam: gratia scilicet, quæ est thesaurus inestimabilis, omnibus mundi thesauris, omni auro, & gemmis longè præstantior. Primò quidem ex parte Sacramenti, & ut scholæ Theologicæ loquuntur, *ex opere operato*: Christus enim Salvator noster huic Sacramento, sicut & cæteris, sui sanguinis pretiosi virtute & merito quandam gratiæ portionem contulit, Sacramenta participantibus communicandam. Secundò *ex opere operantis*: propter religionem & virtutum

tutum opera, quæ homo exercet in hoc Sacramento, sese humiliando, preces fondendo, genua flectendo, contritionis actus eliciendo, pœnitentiam injunctam persolvendo; ita ut majori præparationi, devotionique gratia quoque major respondeat.

2. Vi Contritionis, peccatorum cum lethali, tum venialium culpa, & pœnæ pro iis debita pars ex opere operato remittitur: major tamen pœnæ pars uni, quàm alteri ex opere operantis relaxatur.

3. Crebrior confessio pœnitentem præservat, ne faciliè in peccata prolapsatur: tum quia gratia sacramentalis robur addit; tum quia homo studio majore cavet sibi, dum peccata Sacerdoti in tribunali sacro manifestanda esse cogitat.

4. Crebrior animi expiatio peccata, habitus malos, pravæque inclinationes in anima radices altiores agere non sinit; semper enim vellicantur, & crescere non sinuntur.

5. Crebrior exhomologesis ad mentis directionem plurimum confert: Arbitrè enim conscientia Dei, vices gerens, non modò medendi; verùm etiam illuminandi ac dirigendi gratiam à Deo obtinet. Cui enim Deus officium in Ecclesia committit; eidem ad illud ritè exercendum necessaria tribuit, ut vel hinc pateat, quanta eidem fides & reverentia sit adhibenda.

6. Tentationes minuit: mitius enim & tenuius à Diabolo tentatur homo: quoniam fraudes ejus sapius detegit, sapius eum vincit, ac triumphat.

7. Conscientia pacem ac serenitatem parit: ex qua gaudium spirituale, ac fiducia filialis erga Deum nascitur: nam mens sibi bene conscia, mens serena & tranquilla est quasi jure convivium.

8. Securitatem quoque pœnitenti adfert: gratia enim statu constitutus nulla mortis mundive pericula reformidat: *Nulla nocebit ei adversitas, si nulla ei dominetur iniquitas.* Hæc verò securitas augebitur etiam in hora mortis; quæ ei tranquilla accidit; nec ad reddendam Judici rationem magnopere trepidabit: cum solatio non exiguo sit recordari se toties conatum esse, ex sincero Dei amore, verum de peccatis dolorem elicere, totiesque per pœnitentiæ Sacramentum, animæ stolam in sanguine agni dealbasse.

9. Majorem parit in cælo gloriam, quæ digna hujus Sacramenti frequentatione semper augetur: cum augmento enim gratia, charitatis & cujusvis virtutis, incrementum quoque capit correspondens gloria.

10. Confert majus auxilium proximorum: quò enim instrumentum est purius, perfectius, Deoque conjunctius; eò ad promovendam aliorum salutem & perfectionem aptius evadit.

Atque his fructibus, & emolumentis multiplicibus viri sancti gratia & perfectionis cupidissimi, permoti fuere; ut Sacramentum hoc creberrimè frequentarent. S. P. noster Ignatius indies, nec rariùs S. Franciscus Xaverius si modò copiam Absolventis haberet, S. Franciscus Borgia binis in die vicibus, se apud conscientia arbitrum de peccatis

peccatis accusabat. R. P. Ludovicus de Ponte, quotidianâ exhomologesi animum expiabat; licet Sacerdos absoluturus (quod & de antedictis intelligendum est) vix culpam inveniret, à qua eum absolveret. L. 2. vitæ c. 6.

Quod igitur, ex præscripto S. Parentis nostri penitentia Sacramentum hebdomadatim frequentare debeamus, magnum sanè argumentum est, paternæ ejus sollicitudinis, & charitatis Divinæ, quam Deus pro nobis gerit; ut infirmitati nostræ melius consulatur. Similes enim sumus, ut antè diximus, nautis naves multis rimis fissas lacerasque habentibus, qui si certis temporibus aquam guttatim illapsam non exhauriant, sentinamque evaquent, naufragii periculum incurrunt. Ita pariter si in nos peccata per rimas sensuum tanquam noxii humores, non importarentur; hac regulâ opus haud foret; ac cùm illa indies in animam sese infundent; absque dubio exantilatione assiduâ est opus: cùm enim semper nobis cum peccatis sit negotium, ut etiam septuagies septies Petrus peccata jubeatur condonare, semper exhauriendum est: & quoties confitemur ac cum Davide dicimus: *Peccavi Domino*: audimus illud Nathan Pro-

pheta à Domino: *Transulit Dominus peccatum tuum. Confitebor aduersum me in iustitiam meam Domino, & tu remisisti impietatem peccati mei. Pl. 31. 5.*

Quocirca, Dilectissimi, cùm fructus tam nobiles, tamque insignia ex hebdomadaria & crebra confessione molumenta proveniant: Deum laudemus, gratiasque ei referamus, quod per S. Ignatium, legem adeò salutarem tulerit: deinde libenti ac prompro animo, debitâque cum diligentia, hoc Penitentia Sacramentum quæ hebdomadibus frequentemus: hæc ratione contra relapsum in peccata alexipharmacum; pro abluendis sordibus animæ fontem, pro perplexitibus remedium habebimus, gratiam sacramentalem obtinebimus, culpam penamque delebimus, in virtute roborabimur, peccatorum radices extirpabimus, à conscientia directoribus illuminabimur, pacem & tranquillitatem animi consequemur, majus auxilium ad salutem proximi conferemus, in vita & morte securitate majore gaudebimus: ac denique illustriori in cælo gloriâ coronabimur.

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

EX.